

endi tokrat brez poroke. Njen „mož“ je bil star in
laboten, pa kaj, bil je bogat, neizmerno bogat.
Nakon je bil „srečen“, toda kratek. Starec se je
lenčke naveličal in jej je zakon odpovedal. Sedaj je
bila zopet brez službe, brez dela, brez stanovanja.
Kaj početi? Domov se ne upa, ker se sramuje, službe
ne dobi, ker nima nikakih spričeval. Obupanje se
ti naše Lenčke, na samo sebe je jezna, jezna na
te ljudi.

In padla še je bolj globoko, padla od stopnje
do stopnje tako daleč, da si našel našo Lenčko v
mesecih bolano na duši in na telesu v bolnišnici.
Zdravela ni nikdar več. Zakopali so jo na skorem,
nihče ni žaloval za njo.

Poglejte dragi kmečki fantje in dekleta, to je
resnična podoba iz vsakdanjega življenja, kakor se
ke vedno in vedno, posebno v večjih mestih po-
javljajo.

Jaz vam toraj svetujem, ostanite doma, sploh
ne zapuščajte nikdar vašega, to je kmečkega
stanu. Ako vas je več otrok pri hiši in je gospodar-
stvo premajhno, da bi vsi na njem živeli, potem idite
službo raji h kakemu poštenemu kmetu, bodite
črni, delavni in pridni, jaz vas zagotovim, da bo-
te tudi vi toliko ali še več prihranili, kakor to
ono nališpano mestno družinče, katero nosi na-
dno vse kar je njegovega na hrbtu, kakor nosi
svojo hišo vedno s seboj. Na deželi bodete lažje
stali samostojni in ne bode se vam treba toliko
nižati, kakor pa po mestnih službah, gotovo pa si
prihranite neštete skušnjave, katere kaj lahko mla-
ga neiskušenega človeka premagajo.

Spodnje-štajerske novice.

Brumen in Bratuša. Celjska žaba piše v svoji
številki z dne 23. oktobra med drugim tudi to-le:
„Poročilo „Štajerca“ o shodu na Ptujski Gori je
trajno perfidno in lažnjivo!“ — Te besede smo vam
metje tukaj ponatisnili, da bodete vedeli na kateri
strani je zares perfidnost doma. Mi smo poročali o

Kako so se vsi ti izseljenci pogodili in pobotali s Kaj-
som, Büchelnom in Paulinom, mi ni znano, gotovo pa imajo
polnoma pravico, zahtevati od teh gospodov celo voznino
kaj. Iz Amerike jih niso vrnili radi kake bolezni ali kakega
zveza postavnega zadržka, pač pa je vzrok le ta, da jih
tako poslali, kakor je bilo potreba. In ta agentura se še
nazivlje „Slovenska agentura“, tudi „Sl. Hrvatska agentura“,
tako trobi med svet, da njeni popotniki vedno dobro v
Ameriko pridejo in da nobenega ne vrnejo iz Amerike. Varuje
se vsak imen Kajzer, Büchel (Bihelj) in Pavlin!

O resničnosti tega dogodka zamorejo gg. Ignac Jenčič,
Loka, pošta Loka pri Zidanem mostu; Jakob Vovčak, Jevše
Loka, pošta Loka pri Zidanem mostu; Janez Faletič, Šmast 37,
Kobarit, pojasnilo dati, ker so ti tri navedeni gospodje
mi to doživeli.

Na ta način je prišlo 26 oseb ob svoj denar, morali so
voziti iz kota v kot 6 do 7 tednov in dasi so plačali vse
red, vendar niso prišli tje, kamor so bili namenjeni.

Slovenci, pozor pred imeni

Kajzer, Büchel, Pavlin.

celi stvari, kakor se je zares tudi vršila, poročali
smo o celem zborovanju popolno resnico in se sklicu-
jemo na izreke več kakor trideset kmetov, kateri
so prišli po priobčenem našem poročilu k nam in
so se izrazili, da je bilo naše poročilo popolnoma
istinito in da se čudijo, kako je sploh mogoče, da
zamore „Domovina“ tako nesramno lagati. — Zopet
piše „Domovina“:

„Zakaj pa „gospodje“ od „Štajarčeve“ stranke
niso stavili predloga za protiposkus pri glasovanju,
zakaj niso predlagali drugih resolucij? To naj g.
Drevenšek, ki se ni upal na shod priti,
razjasni.“

Razjasni se ta stvar kaj lahko!

Gospodje od „Štajarčeve“ stranke se sploh nikdar
niso vtikali v taka zborovanja, temveč „Štajerc“ je
priobčil navadno vsako zborovanje tako, kakor se je
v istini vršilo. Pač koliki krik in vik od strani „Do-
movine“ bi bil nastal, ako bi bil g. Drevenšek zares
na Ptujski Gori nastopil in zagovarjal „Štajarčevo“,
popolnoma pravo stališče glede zadeve Bratuša. Kle-
rikalcem namreč ni nikdar nič prav! Ker smo namreč
sedaj pripustili celo stvar kakor vedno kmetom samim
na razsodbo in so kmetje v resnici razsodili, da je
bilo naše poročilo, a ne klerikalno, popolnoma pošteno,
jim to ni prav. Ako bi bil kateri od našega lista v
tej zadevi javno nastopil, jim tudi ne bi bilo prav.
To je zavijanje in sicer podlo zavijanje, kakor smo
ga že vajeni od klerikalne strani. Kar smo mi poro-
čali o shodu na Ptujski Gori in o Brumenu in Bra-
tuši, to je bila izrečna ljudska volja in kmetje po-
štenjaki na Ptujski Gori in v okolici niso bili nikdar
lažnjivci, kakor se jim predbaciva od klerikalne strani,
niso pa bili tudi nikdar „šnopsarji“, kakor jih
imenujejo mariborske klerikalne cunje in dohtarska
celjska žaba z imenom „Domovina“. — In zopet piše
„Domovina“:

„Edini izmed nasprotnikov, ki ima lastni razum
brez duhtečega „šnopsa“, bil je J. Windiš z Brega.
Ta je dr. Brumenu po sklenjenem shodu na vpra-
šanje, zakaj se ni k besedi oglasil, rekel, da sploh
proti govoru poročevalca ni bilo ničesar ugovarjati.“

In zopet moramo k temu pristaviti, da je to
poročilo velikanska laž od strani „Domovine“. Gosp.
Windiš je namreč rekel dohtarju Brumenu, ko se mu
je ta vedno in vedno vsiljeval in ga povpraševal, kaj
on misli o celem njegovem (Brumenovem) govoru,
da celo predavanje niti ni vredno bilo, da bi človek
o njem spregovoril le besedico. Seveda po takem
gotovo „ni bilo ničesar ugovarjati.“ — Sicer pa
hočemo glede „šnopsarjev“ iz Ptujске Gore in glede
gospoda Windiša priobčiti v naši prihodnji številki
dotične osebne odgovore.

Klerikalna trgovina v Sv. Lenartu. Ker se slav-
nim prijateljem kmetov iz Št. Lenarške okolice radi
poštenega mišljenja tržanov od Sv. Lenarta nikakor
ni posrečilo ustanoviti konzuma, hočejo jim sedaj
pomagati drugi gospodje in sicer s tem, da so tam
odtvorili novo trgovino. Te trgovine do sedaj še
nihče ni hvalil, kakor „Fihpos“. Radovedni smo,

kako bodejo podpirali tamošnji kmetje to klerikalno početje, katero se je ustanovilo iz golj sovraštva do sedajnih, poštenih trgovcev pri Sv. Lenartu, kateri so bili vedno z ljudstvom v najboljšem prijateljstvu. „Tvoji k mojim!“ — Naprednjak k naprednjaku! Opazovali bodemo to podjetje še nadalje!

Nekaj za spomin. Dne 23. junija leta 1900 je bil ptujski učitelj g. W. Frisch na obtoženi klopi, ker je pisal kot tedajni urednik ptujskega nemškega lista „Pettauer Zeitung“, da dohtar Brumen, znani ptujski odvetnik in kmečki „prijatelj“ denuncira. Porotniki so imenovanega učitelja oprostili in so jednoglasno izrekli, da je dokazano, da je dohtar Brumen sodnijsko znan — denuncijant.

Iz deželnega zbora. „Nekaj novega o soli“, tako se je glasil svoj čas naš članek in dotični naši številki smo priložili tudi listek, na katerega naj bi se podpisali kmetje, obrtniki, trgovci in sploh vsakdor, kateri bi želel, da bi se ta nova postava radi soli spravila ob veljavo. Kakor se nam poroča, je bil te dni sprejet v deželnem zboru predlog deželnega poslanca gospoda Orniga, glaseč se, da bi se od države glede prodaje soli ukrenilo v smislu želje omenjenih slojev. — Prepričani smo, da bo to stvar zopet kak klerikalni poslanec zlorabil kot svojo zaslugo. Naj mu bode! Veseli nas samo to, da smo zopet za naše kmete nekaj jako koristnega dosegli!

Na nagloma je umrla grajščakova žena gospa Ulm v Zaverču.

Radi tatvine so zaprli dne 24. p. m. hlapca Štefana Vogrinec iz Stoperc, ker je pri nekem posestniku v Stopercih ukradel različna jedila.

Težko telesno poškodovanje. Neki Franc Majcen, Alojz Pukšič in Valentin Letonja iz Kicarja so bili izročeni sodniji, ker so nekega Franca Mlakarja iz Kicarja telesno težko poškodovali.

Pri streljanju ponesrečil. Franc Matjašič, 11letni učenec ljudske šole iz Karčovine pri Ptujju je zadnje dni nabil izstreljeni vojaški patron, da bi iz njega strelal, kakor iz možarca. Najbrž pa je za to porabil preveč smodnika, tako da mu je patron, ko ga je s šibico prižgal, razneslo. Deček si je povzročil vsled te svoje neprevidnosti težke telesne poškodke v licah, med drugim ne bode najbrž levega očesa nikdar več mogel rabiti. Ponesrečenec je bil sprejet v ptujsko bolnišnico.

Vsled zaušnice. Kočarski sin Pavel Sagoršek iz Dornave je dobil dne 18. p. m. od nekega Herga tako močno zaušnico, da mu je počila vsled tega udarca ušesna mrenica. Sagoršek je moral iti v bolnišnico iskat zdravja.

„Domovina“ pred sodiščem. Mestni ekonom g. Peter Derganz v Celju je vložil te dni proti „Domovini“ tožbo radi žaljenja časti.

Vsled udarca od konja umrl. Hlapca Filipa Rakuš iz Možganj je udaril konj gospodarja, pri katerem je Rakuš služil, z kopitom tako nesrečno, da mu je povzročil težke notranje rane v črevah. Rakuša so pripeljali v ptujsko bolnišnico, kjer pa je dne 18. p. m. vsled po udarcu mu povzročenih ran umrl.

Poročilo ptujskega sejma. Sejem v Ptujju dne 21. p. m. je bil jako dobro obiskan od kupcev. Njega se je prignalo 45 konjev, 710 glav govejevine in 571 svinj. Prihodnji sejem se bode vršil dne 4. novembra. Svinjski sejem je bil dne 28. p. m.

Dopisi.

Kebl na Pohorju. Slučajno nam je prišel na znanje dopis „Fihposa“, priobčen v št. 21, tičeč gornjega kebelškega grada. Dotični dopisnik je najbrž pozabil, da se pri nas na Keblu nahaja še eden stari grad. A čuj, ker nam je on naznanil pravljico o svojem gradu, hočemo mi danes razodeti bralcem „Štajerca“, kaka pravljica je razširjena glede tega družega grada med ljudstvom. V ta grad so zapirali svoj čudodelnike in razbojnike in jim niso dali nikake hrane, tako da so morali gladu umreti. Zid tega grada je bolj ohranjen, kakor opisanega gornjega in mi mislimo, ti „mladi puščavnik“, da ga bodeš, ako vzdigneš v gornjem gradu svoj zaklad, kaj lahko dal popraviti, tako da bodeš v njem kaj lahko imel svoje „bralno društvo“. Toda, ker je zid, kakor sem omenil, še precej močen, bode grad tudi sposoben za tvojo norišnico. V starih časih, da celo v prejšnjem stoletju se je nahajalo na zelenem Pohorju prav mnogo zverine. To zverino zasledovali so v prvi vrsti posestniki omenjenih gradov in so jo, hvala Bogu, pokončali, tako da se potujočemu človeku ni treba bati nesreče povzročene od zverin. A nahajajo se še sedaj pri nas volkovi, levi, kostruni, osli itd. In vse te si ti umni mladi puščavnik lahko pridobiš, ako vsakemu od njih „Fihposa“ naročiš in jih potem vodiš v popravljen grad v „bralno društvo“. Zares velik junak si tudi ti mladi puščavnik, ker hočeš postreljati „žabe“, katere so ti pa vendar toliko koristne, ker ti obirajo tvoje zelne glave gosenic. Pusti jih vendar živeti, saj ti opravljajo dokaj potrebno delo. Ker pa si puščavnik in sicer mladi, ti nikakor ne zamerimo, da potrebuješ zdravil za tvoje novo podjetje in za tvojo bolno glavo. Kakor pri nas pravijo ljudje, koristijo temu ali onemu tako zvana domača zdravila bolj, kakor pa zdravila, prinesena iz lekarne. Tu-le imaš recept, po katerem se moraš ravnati ti mladi puščavnik, ako hočeš postati na umu zopet zdrav. Prvič ti je treba, da vloviš volka. Tej stvarci odreži zastareli rep, da ne bode ž njim vedno tako mahal. Nato idi v Mondarče, da tam postrizeš levo grivo in ker imaš stvari dovolj na razpolago, popili domačima dvema kostrunoma roge, zvrtaš vsakemu od njiju glavo, iz nje vzami trohico možgan, katero imata v glavi; vse skupaj dobro shrani v laškem olju v dobro zamašeni posodi in videl bodeš, da imaš izvrstno zdravilo. Da pa bodeš imel tudi zeliščna zdravila, podaj se v Mondarče, kjer dobiš pri starem Oblonšku gotovo nekaj suhih kopriv. Potem se podaj mimo Urleba v Luskanski dol („grabn“), a ne pozabi se tam oglasiti in vprašati za dober svet. On bode znal, ker je že veliko v „Fihposu“ in njegovem očetu bral, podpirati tvoje podjetje z dobrim svetom. Ko pa prideš v ime-